

Flertallet henviser med hensyn til dette forslag til det til § 6 bemærkede, hvorefter flertallet ikke kan gå med til, at et så vigtigt spørgsmål som grundlaget for seminariets undervisning henlægges til administrationen; det bør fastsættes i loven.

Det af mindretallet (*Kålund-Jørgensen og Stegger Nielsen*) stillede ændringsforslag bygger på, at optagelsesprøven efter mindretallets skøn ikke bør skærpes væsentlig i forhold til de nuværende krav, dog bør der kræves kundskaber i et fremmed sprog samt i matematik og naturlære. Sprogkundskaberne skal nok være væsentligt i omfang som ved realeksamen, men skriftlig prøve skal ikke forlanges.

Til § 11.

Som i de indledende bemærkninger udtalt ønsker kommissionens flertal at give en regel med hensyn til seminariernes undervisning, der giver muligheder for, at denne kan rette sig efter den kommende udvikling indenfor folkeskolen, og ikke give regler, der kan hindre nydannelser indenfor denne.

Med hensyn til fagrækken har man ønsket at understrege, at *seminariet* først og fremmest er en *pædagogisk højskole*, hvis opgave er uddannelse af lærere, og man har derfor trukket *pædagogik*, *psykologi* og *praktisk skolegerning* frem som de ledende fag. Fagrækken er iøvrigt ikke meget forskellig fra den nuværende; kun har man til *dansk* føjet krav om kendskab til *svensk* og *norsk*, hvilket efter den nære forbindelse med de andre nordiske riger, og den omstændighed, at læsning af svenske og norske tekster allerede er trængt ind i folkeskolen, synes en naturlig udvidelse; desuden har man udeladt *sløjd* som obligatorisk fag for alle, således at undervisning heri alene gives til dem, der vælger at uddanne sig særligt deri. Et mindretal (*Egebæk*) har dog ønsket, at der i 1. klasse skal tilbydes alle elever undervisning i faget.

Af fremmede *sprog* er kun eet af sprogene obligatorisk fag på seminariet, og det må da være det, der har været genstand for prøve ved optagelsesprøven.

Det er imidlertid klart, at det vil være meget betydningsfuldt, om de aspiranter, der ved optagelsen har en skoleeksamen med både engelsk og tysk, eller som på anden måde har tilstrækkelige kundskaber i begge sprog, også i seminariet kan få undervisning både i engelsk og tysk — således som tilfældet er under den nuværende ordning, og stk. 2 giver regler herom; efter bestemmelsens formulering skal alle seminarier tilbyde sådan undervisning, men melder der sig kun et så ringe elevtal til undervisning i et af sprogene, at en opretholdelse af et hold i dette er urimelig, vil undervisning dog kunne undlades.

Der er ikke om sprogene givet andre regler end om andre fag, og det vil derfor ikke kunne forlanges, at sprogundervisningen skal fortsættes gennem alle fire klasser, men den må som stk. 3 angiver kunne begrænses til en del af klasserne; da sprog hører til de fag, i hvilke der altid skal prøves ved eksamen, vil det afhænge af, hvilke krav man i så henseende stiller, om sprogundervisningen for alle elever kvalificerer dem til at være sprog lærere i folkeskolen, men der har været stærke røster for, at dette altid bør være målet, og at folkeskolens, særlig landsbyskolens fremtidige mulighed for at meddele fyldestgørende sprogundervisning vil afhænge af, at dette krav gennemføres.

Fra anden side er der hævdet, at selvom den fyldige sprogundervisning, som man ønsker, at seminariernes elever skal have, ikke fører alle til det standpunkt, at de kan blive lærere i faget, vil dette være tilfældet med alle flinke elever; og det bør kunne fremgå